

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

FI

ECB-PUBLIC

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2016/[XX*],

annettu [päivänä kuuta 2016],

unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä kansallisissa toimivaltaisissa viranomaisissa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin

([EKP/YYYY/XX])

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 5 kohdan a ja c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki vastaa yhteisen valvontamekanismin (YVM) tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta. Se valvoo järjestelmän toimintaa korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen ja valvontapäätösten johdonmukaisuuden varmistamiseksi. EKP voi antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille suuntaviivoja, joiden mukaisesti valvontatehtävät on suoritettava ja valvontapäätökset tehtävä.
- (2) YVM:ään osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten johdonmukaisen soveltamisen varmistaminen on asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ja Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17)² uskottu EKP:lle.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla EKP on merkittäviksi luokiteltujen luottolaitosten osalta viranomainen, jolla on toimivalta käyttää Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4)³ mukaisia unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja EKP on käyttänyt joitakin vaihtoehtoja ja harkintavaltaa.

---

* Euroopan unionin julkaisutoimisto antaa tämän numeron, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

¹ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

² Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

³ Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/445, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (4) Vaikka kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on ensisijainen toimivalta käyttää asianomaisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin, EKP:n yleisvalvontarooli YVM:ssä merkitsee mahdollisuutta edistää tavoitetta käyttää vaihtoehtoja ja harkintavaltaa yhdenmukaisesti sekä merkittävien että vähemmän merkittävien luottolaitosten osalta mahdollisuuksien mukaan. Näin varmistetaan että kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa a) kaikkien luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta pannaan täytäntöön johdonmukaisesti ja tehokkaasti, b) rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkiin luottolaitoksiin, ja että c) kaikkia luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla.
- (5) Jotta voitaisiin saattaa tasapainoon yhtäältä tarve soveltaa valvontastandardeja yhdenmukaisesti merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin ja toisaalta suhteellisuusperiaate, EKP on asetuksessa (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) käyttämiensä vaihtoehtojen ja harkintavallan joukosta yksilöinyt tietyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä samalla tavalla suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin.
- (6) Toimivaltaisille viranomaisille annetut vaihtoehdot ja harkintavalta, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁴ 89 artiklan 3 kohdassa, 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 282 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin sekä saman asetuksen 471 artiklan 1 kohdassa ja 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetty siirtymäsäännökset vaikuttavat vähemmän merkittäville laitoksilta vaadittaviin omien varojen määrään ja laatuun sekä vakavaraisuussuhteeseen. Näitä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa on monesta syystä tärkeää soveltaa yhdenmukaisesti ja moitteettomasti. Näin varmistetaan a) että rahoitusalan ulkopuolisiin huomattaviin omistusosuuksiin liittyviin riskeihin reagoidaan asianmukaisesti, b) että maksukyvyttömyyden määritelmää käytetään yhdenmukaisesti omien varojen vaatimusten riittävyyden ja vertailtavuuden yhteydessä ja c) että omien varojen vaatimukset lasketaan asianmukaisella tavalla sellaisten liiketoimien osalta, joilla on epälineaarinen riskiprofiili ja joiden osalta laitos ei pysty määrittämään delta-lukua tai – kohde-etuksina toimivien vieraan pääoman ehtojen rahoitusvälineiden tai maksuvelvoitteiden osalta – muutettua duraatiota. Vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien ja laskennallisten verosaamisten vähennyksiin liittyvien siirtymäsäännösten yhdenmukaisella soveltamisella varmistetaan, että kaikki osallistuvissa jäsenvaltioissa olevat luottolaitokset soveltavat asianmukaisen ajanjakson kuluttua asetuksella (EU) N:o 575/2013 käyttöön otettua lakisäätteisten pääomavaatimusten tiukempaa määritelmää.
- (7) Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka liittyvät tiettyjen vastuiden rajaamiseen asetuksen (EU) No 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suurien asiakasriskejä koskevien rajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle, olisi sovellettava yhdenmukaisella tavalla sekä merkittäviin että vähemmän merkittäviin laitoksiin, jotta luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset osallistuvien jäsenvaltioiden luottolaitoksille, rajoitetaan tietyistä vastuista johtuvia keskittymäriskejä sekä varmistetaan, että koko YVM:ssä sovelletaan samoja vähimmäisstandardeja arvioitaessa mainitun asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa täsmennettyjen ehtojen noudattamista. Erityisesti olisi

---

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

rajoitettava 129 artiklan 1, 3 ja 6 kohdassa tarkoitetuista katetuista joukkolainoista johtuvia keskittymäriskejä sekä riskejä, jotka liittyvät saamisiin jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta tai niiden takaamiin saamisiin ja joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla. Ryhmien sisäisten vastuiden – osakkuudet tai muut omistusosuudet mukaan luettuina – osalta on varmistettava, että päätös näiden vastuiden rajaamisesta kokonaan suuria asiakasriskejä koskevien rajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle perustuu asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) liitteessä I täsmennettyyn huolelliseen arviointiin. Arvioitaessa, täyttyvätkö suurten asiakasriskin rajasta vapauttamiselle säädetyt edellytykset sellaisilta alueellisilta tai keskuslaitoksilta olevien saamisten – osakkuudet tai muut omistusosuudet mukaan luettuina – osalta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä, on asianmukaista soveltaa yhteisiä perusteita asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) liitteen II mukaisesti. Tällaisella yhtenäisellä soveltamisella varmistetaan, että saman ryhmän osaksi liittyneitä merkittäviä ja vähemmän merkittäviä luottolaitoksia kohdellaan yhdenmukaisella tavalla. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa tulisi käyttää näiden suuntaviivojen mukaisesti ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

- (8) Jotta varmistettaisiin samaan talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvien luottolaitosten samanlainen kohtelu, toimivaltaisille viranomaisille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61⁵ 24 artiklan 4 ja 5 kohdassa annettuja vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvista stabiileista vähittäistalletuksista johtuvien ulosvirtausten laskemista maksuvalmiusvaatimustenmäärittämistä varten, olisi sovellettava yhdenmukaisella tavalla sekä merkittäviin että vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Näissä suuntaviivoissa määritellään tiettyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, jotka toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan, ja joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vähemmän merkittävien luottolaitosten osalta käytettävä yhdenmukaisesti sen kanssa, miten EKP käyttää asianomaisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa asetuksessa (EU) 2016/445.

⁵ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

*2 artikla***Määritelmät**

Näissä suuntaviivoissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklassa ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 3 artiklassa olevia määritelmiä.

*II LUKU***SELLAISTEN VAIHTOEHTOJEN JA SELLAISEN HARKINTAVALLAN KÄYTTÖ SUHTEESSA
VÄHEMMÄN MERKITTÄVIIN LAITOKSIIN, JOIDEN OSALTA VAADITAAN TÄYDELLISTÄ
YHDENMUKAISTAMISTA MERKITTÄVIIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN
KANSSA***I JAKSO***Omat varat***3 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 3 kohta: rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien
omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen**

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 3 kohdassa vahvistettua rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottamista ja kieltämistä koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 3 artiklan mukaisesti.

*II JAKSO***Pääomavaatimukset***4 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohta: vastapuolen maksukyvyttömyys**

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua vastapuolen maksukyvyttömyyttä koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 4 artiklan mukaisesti.

*5 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohta: suojausryhmät**

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohdassa vahvistettua suojausryhmiä koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 5 artiklan mukaisesti.

III JAKSO

Suuret asiakasriskit

6 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohta: vapautukset

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa vahvistettua vapautuksia koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 9 artiklan sekä asiaankuuluvien liitteiden mukaisesti.

IV JAKSO

Maksuvalmius

7 artikla

Delegoidun asetuksen (EU) No 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta: stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistettua, stabiileista vähittäistalletuksista johtuvia ulosvirtauksia koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 13 artiklan mukaisesti.

V JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 siirtymäsäännökset

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohta: poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohdassa vahvistettua vaihtoehtoa, joka koskee poikkeuksia ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä, suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 16 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta: finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääoman (CET1) eristä tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettua vaihtoehtoa, joka koskee finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääoman (CET1) eristä tehtäviin vähennyksiin sovellettavia prosenttiosuuksia, suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) 19 artiklan mukaisesti.

*III LUKU***LOPPUSÄÄNNÖKSET***10 artikla***Voimaantulo ja täytäntöönpano**

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat näitä suuntaviivoja 1 päivästä tammikuuta 2018 paitsi näiden suuntaviivojen 7 artiklaa, jota ne noudattavat 1 päivästä tammikuuta 2019.

*11 artikla***Osoitus**

Nämä suuntaviivat on osoitettu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Tehty Frankfurt am Mainissa [päivänä kuuta YYYY].

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI